

» *Decimo*, an sacerdotes, quibus aliquando offeritur eleemosyna major solita pro celebratione Missæ, debeant dare eandem eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt; an vero satis sit, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

» *Undecimo*, super quinto ejusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba: Eleemosynas vero manuales, et quotidianas pro Missis celebrandis, ita demum iisdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant: aliquin omnino abstinere ab hujusmodi eleemosynis etiam sponte oblati in futurum recipiendis, et capsulas auferant, etc. Quæritur, an hoc decretum prohibeat absolute, quominus accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satisfecerunt; et quid, si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

» *Duodecimo*, quod si offerens eleemosynas, audito impedimento consentiat, ut sacerdos Missam celebret, cum primum poterit?

Decimotertio, an pœna interdicti, et aliæ appositæ, in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferunt capsulas ab ecclesiis, ut ibidem præscribitur.

» *Decimoquarto*, an in hoc decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in ecclesiis in die commemorationis omnium Sanctorum, et vulgo dicuntur Casse de' morti?

» *Decimoquinto*, an administratores ecclesiæ magnæ devotionis et concursus, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeat, ne alias cultus ecclesiæ, et devotio, ac concursus fidelium, ut aiunt, minuatur?

» *Decimosexto*, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis capitulis, collegiis, societatibus, congregationibus, necnon omnibus, et singulis ecclesiarum, pie-rum locorum, tam sæcularium, quam regularium superioribus, de quibus sit expressa mentio: non autem privatis sacerdotibus quæ tamen comprehendi videntur sub clausula generali (et aliis, ad quos pertinet) applicatur pro opportuna declaratione.

» *Decimosimo*, super septimo ejusdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut in singulis nona-steriis religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut

eleemosynis commode possint sustentari. Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis decreti sanctæ memoriæ Pauli V, absque tamen computatione reddituum cujuscunque religiosi, sit denuo facienda, necnon?

» *Decimooctavo*, an novitii, ad habitum regularem, admissi, possint admitti ad professionem in monasteriis, in quibus habita, ut supra, præfixione numeri, commode ali non possunt?

» *Decimonono*, super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur conventus regularium, nisi præter alia ad id requisita duodecim saltem fratres in eis degere, et competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictione ordinarii. Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt religiones Capucinarum, ac Societatis Jesu?

» *Ultimo*, an idem decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur monasteria, nisi, etc., habeat locum in Italia ductaxat, ad quam est restrictum decretum proxime antecedens; an vero etiam extra Italiam?

Declarationes, aut responsiones ad supradicta dubia.

» § XXII. Sacra Congregatio cardinalium concil. Trident. interpretum auctoritate sibi a sanctissimo Domino nostro attributa ad singula dubia superius proposita, ad hunc modum respondit, videlicet:

» *Ad primum*, etsi legatum sit adeo tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut supra, impositi, ab iis, ab quos pertinet, Sedem Apostolicam esse ad eundem, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino e re esse judicaverit. Verumtamen, si in ipsa beneficii erectione expresse cautum fuerit, ut liceat episcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc foundationis, quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam et observandam.

» *Ad secundum*, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab ordinario. Quod si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit

ordinarius, secundum morem civitatis, vel provinciæ.

» *Ad tertium*, teneri.

» *Ad quartum*, sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu capellæ, legali aut salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utraque obligatione satisfacere.

» *Ad quintum*, censuit, ubi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum secundum morem civitatis, vel provinciæ.

» *Ad sextum*, ita esse intelligenda.

» *Ad septimum*, respondit, permittendum non esse, ut ecclesiæ ac loca pia seu illorum administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam utcumque minimam portionem retineant, aut ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum ecclesiæ, et loca pia alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licite possint: et tunc, quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio necessario sunt subeundæ; et nihilominus eo etiam casu curandum esse; ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis ut supra deductis, absolute tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

» *Ad octavum*, non habere locum, sed satis esse, ut rector beneficii, qui potest Missam per alium celebrare tribuat sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundum morem civitatis, vel provinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficii aliud cautum fuerit.

» *Ad decimum*, debere absolute integram eleemosynam tribuere sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

» *Ad undecimum*, respondit, non prohibere absolute: ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

» *Ad duodecimum*, quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, et consentiat ut illæ tunc demum celebrentur, cum

susceptis muneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quominus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis, juxta benefactoris consensum celebrandis.

» *Ad decimumtertium*, has pœnas non habere locum, nisi in suscepturis onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia episcopi, vel ejus generalis vicarii, aut generalis, vel provincialis.

» *Ad decimumquartum*, comprehendi.

» *Ad decimumquintum*, non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut supra in responsione ad duodecimum.

» *Ad decimumsextum*, comprehendi etiam privatos sacerdotes.

» *Ad decimumseptimum*, numeri præfixionem esse iterum faciendam, servata forma ultimi decreti hac de re editi.

» *Ad decimumoctavum*, esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio monasterio ejusdem religionis esse collocandos, ubi commode ali possint.

» *Ad decimumnonum*, censuit comprehendere.

» *Ad ultimum*, habere locum extra Italiam. — Cosmus card. de Torres. Prosper Fagnanus S. Congr. secret.

» § XXIII. Cum autem super præmissis diversi irrepserint abusus, illorumque occasione, quam plures querelæ et recursus ad Sedem Apostolicam pervenerint: cupiens eadem Congregatio cardinalium concilii Tridentini Interpretum hujusmodi detestabiles abusus a Christiana republica pro viribus evellere ac opportune providere, ut sublatis fraudibus, ac emendata negligentia piæ disponentium, seu benefactorum voluntati fides illibata servetur, defunctorum animabus integra, et prompta præstentur suffragia, itidemque Deo major gloria, et ecclesiis præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per SS. Dominum nostrum Innocentium divina providentia Papam XII, ei specialiter attributa infrascripta decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis cardinalibus per Sanctitatem suam deputata, et postea in generali hujusmodi cardinalium Congregatione mature, ac accurate discussa, recognita, et examinata edidit.

» § XXIV. Imprimis, per inserta decreta cum præmissis illorum declarationibus plenissime, et amplissime approbat, confirmat, et innovat, omniaque et singula ibidem contenta, et expressa, iterum omni meliori

modo decernit, statuit, ac ab omnibus, et singulis, etiam speciali, et individuali nota, seu expressione dignis, penitus observari, et omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, ac præcipit.

» § XXV. Insuper ut in re tanti momenti consultius, ac majori, ut par est, circumspicione procedatur: si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis pravis, et erroneis intentionibus, seu opinionibus blandiri volentes, Missarum celebrationem omittant, sub malitiosa, ac irrationabili spe earumdem condonationem, vel reductionem a Sede Apostolica, vel compositionem a Reverenda Fabrica Sancti Petri de Urbe obtinendi congregatio præfata, tum eosdem, tum quoscunque alios, qui posthac in adeo detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores, fieri, et monitos esse voluit, præfatas condonationes, et reductiones ab eadem Sede, non nisi ex rationali causa, seu æqua commiseratione, compositiones vero a dicta Fabrica, utente suis facultatibus et privilegiis, non nisi ex causa pariter rationabili, et cum clausulis opportunis, et præsertim cum illa: Dummodo malitiose non omiserint animo habendi compositionem, alias gratia nullo modo suffragetur, admitti consuevisse, et solere; quapropter, ut locus omnis in posterum hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, seu spes, ac eleemosynarum, sive in toto, sive in parte versione in alium, quam præfatarum Missarum usum, seu satisfactionem, et quascunque alias directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, seu circumventiones, declarat prorsus irrationabiles, injustas et illicitas, illasque omnino reprobat, damnat et interdicit.

» § XXVI. Cumque hujusmodi absurda ex eo plerumque proveniant, quod onera Missarum supra vires suscipiantur; caveant omnes, et singuli rectores, superiores, et ministri quarumcunque, tum sæcularium, tum regularium ecclesiarum, seu illarum capitulane onera, seu Missas, tum perpetuas, tum temporales, tum etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quomodo suscipiant; utque idipsum quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, semperque in loco magis patenti, et obvio retinere tabellam onerum perpetuorum et temporalium litteris perspicuis, et intelligibilibus descriptorum, quorum im-

plemento si moraliter, et intra præscriptum, seu breve tempus satisfacere non posse, seu illa duntaxat, et non alteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuerint, alias Missas sive perpetuas, sive temporales sive manuales per se, vel interpositas personas quoquomodo recipere, seu acceptare omnino desistant, seu abstineant, et ulterius tali casu in eadem tabella similiter exprimant sese propterea aliis Missis acceptandis, et celebrandis impares esse.

» § XXVII. Iidemque teneantur pariter in sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, et temporalia; in altero autem Missas manuales, et tam illorum, quam istarum adimplementum, et eleemosynas distincte diligenter annotare, et annotandas, seu annotandas curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, ac oneribus pariter exactam rationem suis superioribus reddere, ac omnes, et singulas rationes hujusmodi in præfatis respective libris simili distinctione et diligentia, tam præfati, a quibus rationes debent reddi, quam superiores, quibus reddendæ erunt, describere, seu annotare, sive describendas, vel annotandas respective curare.

» § XXVIII. Quibus semper salvis, debeant ulterius regulares prædicti, omnes, et quascunque eleemosynas, tum manuum, tum perpetuarum et temporalium Missarum reponere in capsâ particulari sub duabus clavibus, quarum una penes superiorem localem, altera vero penes alium a capitulo conventuali deputandum, retineatur, ac de iisdem eleemosynis, et celebratione Missarum coram Patribus discretis, seu consiliariis, vel alio simili modo nuncupatis singulis mensibus districtam rationem exigere et respective reddere.

» § XXIX. Quod si prædicti, ad quos cura tabellæ, capsæ, et librorum præfatorum respective pertinet, seu pertinere debet, suam operam præmissis, ut præfertur, minime navaverint, et superiores tum sæcularium, tum regularium ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seu non invigilaverint, quod præfati, qui in curam tabellarum et librorum incumbunt, suo muneri, ut præfertur, satisfaciant, in singulis respective casibus sæculares pœnam suspensionis incurrant, regulares vero voce activa et passiva, ac gradibus et officiis, quæ obtinent, ipso facto, et absque alia declaratione pri-

vati sint, et intelligantur, necnon ad hujusmodi gradus, et officia obtinenda similiter inhabilitentur, et inhabilitati sint, et intelligantur.

» § XXX. Porro, ne ullo unquam tempore omnia, et singula decreta prædicta in oblivionem seu desuetudinem abeant, rectores, superiores, seu capitula ecclesiarum illa retineant publice exposita in eorum sacrario, superiores vero locales cujuscunque monasterii, conventus, ac domus regularis, curare, et efficere teneantur sub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ, et passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum sexto quoque mense, id est, Feria sexta post primam Dominicam Adventus, et Feria sexta post Octavam Corporis Christi, omnes et singulæ præmissæ, tum insertæ seu confirmatæ, tum in præsens factæ ordinationes una cum dictis declarationibus in publica mensa perlegantur.

» § XXXI. Meminerint igitur, et satagant ordinari, ut a personis, et in ecclesiis quoquomodo, etiam in vim decretorum concilii Tridentini sibi subjectis, Missæ ea, qua par est, fide, et diligentia celebrentur, et cuncta, et singula decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum justitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio, tum in visitationibus, tum in aliis actibus, et modis quos expedire, et convenire toties quoties judicaverint, inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus et singulis decretis adversatur.

» § XXXII. Caveant etiam respective omnes regulares, tum subditi, tum superiores quicunque, nedum locales, sed etiam provinciales, et generales, ne Missarum celebratio, et omnium decretorum præmissorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præjudicio illarum, quibus Missæ sunt applicandæ et cum magno Christi fidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, seu pervertantur: alioquin ultra propriæ conscientiæ operationem pœnam privationis vocis activæ, et passivæ, ac graduum, et officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad hujusmodi gradus, et officia obtinenda, prorsus incurrant.

» § XXXIII. Curent propterea præfati superiores regulares in omnes, et singulos contravenientes debitis pœnis diligenter animadvertere, et insuper teneantur omnes,

et singuli superiores locales in provincialibus capitulis, seu congregationibus exhibere attestationem, seu fidem ab omnibus sacerdotibus conventus, monasterii, seu cujuscunque domus regularis, subscriptam, et juratam, quod omnibus et singulis, tum perpetuis, tum manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, et tenorem eorum præsentium decretorum tempore regiminis fuerit omnino et integraliter satisfactum, vel deficiente aliqua modica satisfactione, possit etiam hujusmodi residuali implemento Missarum distincte referendarum, intra breve tempus moraliter satisfieri, ea adjecta, et omnino adimplenda conditione, quod ante præfate attestationis exhibitionem quicunque superiores locales prædicti vocem activam, seu passivam in memoratis capitulis, seu congregationibus omnino habere non valeant.

» § XXXIV. Præterea provinciales, vicarii, et visitatores provinciarum, seu congregationum debebunt in fine eorum regiminis superioribus generalibus in forma probante ostendere, quod executioni præsentium decretorum sedulo invigilaverint, et ad eorum tenorem in omnibus et singulis conventibus, seu monasteriis, et domibus regularibus provinciæ seu congregationis, de omnibus et singulis oneribus, et obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam et diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, et executionem respective pœnarum in decretis contentarum processerint, et de adimplemento circa ea quæ in præmissis ad ipsos spectant, legitime docuerint, alias ad vocem activam, et passivam in capitulis generalibus nullatenus admittantur.

» § XXXV. Cæterum, quia etiam ad quamplures archiconfraternitates, confraternitates, societates, congregationes, hospitalia, altaria, capellas, oratoria, et ecclesias, ac alia loca, et opera pia, quomodolibet nuncupata, quæ cuicunque cura, seu regimini, aut administrationi, directioni laicorum, cujuslibet gradus, status, conditionis, et præminentiae, etiam speciali, et individuali nota dignorum duntaxat, vel quorumcunque ecclesiasticorum, et laicorum hujusmodi mixtim commendata, annexa, seu quomodocunque commissa, vel attributa sunt, onus, seu cura celebrationis Missarum, sive manualium, sive ad tempus, vel in perpetuum pertinent, hinc salvis

semper iis, quæ in præinsertis decretis continentur, omnes et quicumque hujusmodi archiconfraternitatum, societatum, congregationum, hospitalium, altarium, capellarum, oratoriorum, et ecclesiarum, ac aliorum locorum, et operum piorum, rectores, seu administratores, vel directores, et alii hujusmodi officiales, necnon ii, ad quos cura tabellæ, et librorum in præmissis spectat, tabellam, libros, et hæc decreta respective, juxta modos superius expressos, similiter retinere, necnon de oneribus, ac celebrationibus, et elemosynis dictarum Missarum singulis annis rationem exigere, et respective iis, ad quos pertinet, reddere sub pœnis arbitrio, et in subsidium excommunicationis teneantur.

» § XXXVI. Postremo omnibus, et quibuscunque, tam ecclesiasticis personis cujuscunque ordinis, status, gradus, regulæ, congregationis, societatis, conditionis, et dignitatis existant, quam laicis quocunque honore, ac potestate præditis, omnia et singula præmissa decreta interpretandi, necnon ecclesiasticis prædictis pœnas, in hujusmodi decretis relaxandi, seu quoquomodo circa præmissa dispensandi, omnis, et quæcunque facultas sit penitus interdicta.

» § XXXVII. Non obstantibus, quoad suprascripta omnia et singula in hujusmodi decretis contenta, constitutionibus, et ordinationibus apostolicis in favorem quarumcunque personarum, atque ordinum, tam mendicantium, quam non mendicantium, militarum, etiam Joannis Hierosolymitani, congregationum, societatum, ac cujuslibet alterius instituti, etiam necessario, et in individuo exprimendi, ecclesiarum, monasteriorum, conventuum, collegiorum, capitulorum, hospitalium, confraternitatum, et aliorum quorumcunque, tam sæcularium, quam regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, et litteris Apostolicis, etiam mari magno, seu Bulla aurea, aut alias, nuncupatis, seu quibuscunque tenoris et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, et insolutis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, et ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quoquolibet, etiam per viam communicationis, seu ex-

ensionis concessis, et iteratis vicibus approbatis, et innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus et formis, specialis et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia acquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, et forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus, et pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, Sac. Congregatio Sanctitatis suæ auctoritate specialiter, et expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscunque, Datum Romæ, die 23 novembris 1697. — Joseph card. Sacripantes præfectus. Ferdinandus Nuptius S. Congreg. secret.

» § XXXVIII. Quocirca, cum dilectus filius noster Joseph tituli S. Mariæ Transpontinæ S. R. E. presbyter cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis præfectus, præfata decreta nobis retulerit, nos considerantes eadem omnia, et singula decreta, ea qua decet, maturitate digesta, et examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis, eidem congregationi specialiter ut præfertur, attributæ, peracta perutilia fore censentes, illaque propterea perpetuo, et infallibiliter observari, necnon constitutiones nostro munimine roborare volentes, motu proprio, non ad eujuspiam nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, et matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinserta decreta, omniaque, et singula in eis contenta, tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, et approbamus, illisque inviolabilis, et irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur et efficaciam adjicimus, quinimo motu, scientia, et deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, omnia et singula in supradictis decretis contenta, de novo statuimus, decernimus, et ordinamus, ac ab omnibus et quibuscunque etiam speciali et individua nota dignis, omnino exacte, et perpetuo servari volumus, sancimus, et mandamus.

» Decernentes præsentibus litteras, cum omnibus et singulis inibi contentis, semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere debere; et ab omnibus, ad quos spectat, et pro tempore quocumque, et quomodocumque spectabit, in omni-

bus, et per omnia plenissime, et inviolabiliter observari: sique, et non aliter per quoscunque judices ordinarios, et delegatos, quavis auctoritate, præ eminentia, et potestate fungentes et functuros, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, ac ejusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et Sedis Apostolicæ nuntios, sublata eis, et eorum cuilibet, quavis aliter judicandi et interpretandi facultate, judicari, et definiri debere: ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

» Non obstantibus omnibus et singulis, quæ præfata Congregatio auctoritate per ejusdem recordationis Urbanum Papam VIII et respective per nos illi specialiter attributa, decrevit non obstare; quæ pariter, et iterum nos tenore præsentium non obstare decernimus, et mandamus; quibus omnibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, etiam harum serie plenissime, specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

» Volumus autem, ut præsentibus litteræ in valvis ecclesiæ Lateranensis, et basilicæ Principis Apostolorum, necnon cancellariæ Apostolicæ, curiæque generalis in Monte Citorio, ac in Arce Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicentur, ac affigantur, sique publicate, et affixæ omnes et singulos, quos illæ concernunt, perinde arceant, et afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatæ fuissent. Pariterque, ut earumdem præsentium transcriptis impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

» Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum confirmationis, approbationis, statuti, decretorum, ordinationis, voluntatis, sanctionis, mandatorum, et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

» Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo, decimo kalendas januarii, pontificatus nostri anno septimo. »

Notandum tamen circa § 28, quod S. Congregatio interrogata, num etiam fratres minores regulam in sua puritate observantes, capsam pecuniariam ibidem præscriptam habere debeant, aut possint, responderit negative; in reliquis vero memorata constitutio illos æque ac alios obliget.

214. *Pro actu, vel exercitio jurisdictionis ecclesiasticæ temporale per modum pretii accipere, simonia est.* — Quæritur V. Quomodo in praxi fieri debeat jurata attestatio a sacerdotibus regularibus per Bullam § 33, præscripta? Ante responsionem notandum, hanc quæstionem necessario hic poni; quia multi circa eam non modicas senserunt difficultates, anxietates et dubia, Bulla et superioribus memoratam attestatorem, urgentibus, conscientia vero ob defectum requisitæ ad hoc notitiæ eadem dissuadente; cum sacerdotes subditi sufficientem pro jurata attestatorem cognitionem, an revera, et quomodo Missarum obligationibus satisfactum sit, necne, sæpe non habuerint.

Resp. sacerdotes præfatum juratam attestatorem facere non posse ad solam relationem superioris et sacristæ asserentium, oneribus Missarum esse satisfactum. Ratio est, quia ad solam hanc relationem in veritate jurare non possunt, dictis oneribus esse satisfactum, sed præcise superiorem, et sacristam dicere, eis esse satisfactum; per quod non satisfit rationi et fini legis, consequenter nec ipsi legi, arg. l. *Non dubium, c. de Legib.* cum concord.

Hinc omnino necessarium videtur, ut sacerdotes prius indagent, non tantum ex superioribus et sacrista, sed etiam, et quidem vel maxime ac præcipue ex ipsis Missarum libris juxta præscriptum Bullæ § 27, in sacristia habendis, num revera, et qualiter satisfactum sit dictis oneribus; indeque acquisitæ cognitionis conformiter juramentum suum præstare. Ratio est, quia necessaria ad præstandam juratam attestatorem notitia, vel cognitio melius ac securius habere nequit; prout consideranti patet. Et licet etiam ex his certa notitia haberi non possit; cum superior cum sacrista colludere, et libros alterare, vel falsas satisfactiones apponere posset; tamen quia tam grave falsum et tam grandis malitia non facile est præsumenda arg. l. *Merito* et. *Pro socio*, et, uti dictum, securior et melior notitia aliunde haberi nequit, intentioni legis ab Innocentio XII positæ sufficienter, utpote, modo,